

Tanrı'ya güvenin (Yuhanna 14:1-7)

Her hangi bir iş olsun amacı yoksa işin başarılı olmasını bekleyemez. Bir yoldan yürürse de varış yeri yoksa uzun zamandır harcadığı emek anlamsız olabiliyor. Ama ne ilginç ki dünyadaki insanlar kısa bir süredir bu dünyada yaşadığı halde amaçsız yaşamaktalar. İnsanlar genelde kendilerinin doğru yoldan yürümekte olduklarına inanmak isterler. Ama aslında hemen hemen bütün insanlar paraya doğru ilerlemekteler. Dışgörünüş olarak farklı şekilde gösterebilirler ama insanların merakları aç kalmadan yaşamak zorluk çekmeden yaşamaktır. Öğrenciler çok gayretle ders çalışıyorlar, işçiler kendilerine uymayan işlerinden ayrılamıyorlar, orada devamlı çalışıyorlar, bunların hepsi beden içindir. Beden için ticaret yapıyorlar. Bedenin yararı için korkunç bir şekilde başka insanlarla yarışıyorlar ve hatta yarışmayı kazanmak için başkaları kandıranlar da var.

Dünyadaki insanlara böyle şeyler belki doğal bir şey olabilir. Sorun şu ki imanlılar arasında da öyle yaşayanlar vardır. Dünyadaki insanlar uzak yere kadar bakamıyorlar. Gözle görünenen şeylere göre bedenin duyularına göre hareket ediyorlar. Elbette gözle görünmeyen alanlara da, felsefi etkinliklere de bayağı zaman harcıyorlar. Ama ne ilginç ki ruhsal etkinliklere iyi bakmazlar. Kutsallar ise dünyanın gidişine uymamalıdır.

İsa bize 'Baba tektir' der, 'Babamıza gidelim!' diye bizi çağırır. Aslında Tanrı bizi yaratan yaratıcıysa biz O'nun kuluyuz. Kul efendisinin mülküne dokunamaz. Ama İsa bize 'Tanrı Babamızdır' diyerek bizi Baba Tanrı'ya götürmek ister. Baba'nın evine götürmeye çalışır. Bu insanların hakları olduğu halde insanlar reddediyorlar. Orada ne gözyaşları, ne ölüm, ne ağlayış nede hastalık vardır. Biz Baba'nın evini büyük istekle beklemeliyiz.

O zaman Baba'nın evine nasıl gidebiliriz? İsa Mesih 'Yol, gerçek ve yaşam Ben'im. Benim aracılığımla olmadan Baba'ya kimse gelemmez' (Yuhanna 14:6) diye söyledi. İsa Mesih Babamıza giden tek yoldur. Kilise sanki bu yoldan giden trene benzer ve biz sanki trene binmiş yolculara benziyoruz. Rab şunlar aracılığıyla kendi koyunlarını yetiştirmektedir: 'Tövbe, vaftiz, Kutsal Ruh, ibadet, Rab'bin sofrası, dua, adanmışlık, hizmet, paydaşlık, misyonerlik, el koyma, hastalık vs.'

İsa Mesih gerçektir. İnsan ve Tanrı arasında büyük bir duvar vardı. Ama Tanrı'nın Oğlu ışık olarak gelip ruhsal gerçekleri aydınlattığı için artık insan Tanrı'yla görüşebildi. İsa'nın aydınlattığı gerçek nedir? Tanrı'nın bize yardım eden Tanrı olmasıdır. Birde İsa Mesih yaşamdır. Tanrı'nın bize verdiği yaşam Oğlu'ndadır. Dolayısıyla kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur. (1.Yuhanna 5:12).

İsa'nın vaat ettiği Baba'nın evine gitmemiz için mutlaka geçmemiz gereken bir aşama vardır. Ve bu diriliştir. Biz ölümler diyarından çıkıp sonsuz yaşama geçmekteyiz. Sürekli bize sıkıntı veren bedenden ayrılarak sonsuz yaşama girmemiz için henüz geçmemiz gereken aşamalar vardır. İsa 'Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim' (Yuhanna 6:54) diye söyledi. Sonsuz yaşama girmemiz için ilk önce İsa'dan yaşam almamız lazım. Bu nedenle biz kilisede İsa'nın bedenini yiyoruz.

Diriliş umuduna sahip olanların hazırlamaları gereken şeyler vardır. İsa öğrencilerine 'Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin' (Elçilerin işleri 1:4) diye söyledi. İsa göğe alındıktan sonra bu dünyaya bırakılmış olan öğrenciler ne yapabilirlerdi? Belki memleketine dönüp balık tutabilirlerdi. Yanlış yolda yürüyebilirlerdi, tekrar çıkamayacakları mağaralarda dolanabilirlerdi, mahva giden yolda da yürüyebilirlerdi. Ama İsa onların yolunu engelledi, Kutsal Ruh'la vaftiz olmalarını buyurdu.

O'nun söylediği gibi öğrenciler Pentikost gününde Kutsal Ruh'u aldılar. O gün yaklaşık üç bin kişi vaftiz oldular, ve Mesih'in kilisesi doğdu.

Vaftiz derken İsa'nın ölümüyle kurtulduğumuzu ikrar etmektir, yanlış yolda yürümüş olan eski yaradılışı terk edip İsa'nın yolundan yürümeye karar vermektir. Artık bedence bu dünyada yaşamasına rağmen ruhça ölümler diyarının elinden kurtulmasıdır. Biz geçmişte boş yoldan yürüyorduk ama artık Tanrı'nın doğruluğunu yerine getiren kutsal insanlar olduk. Öğrenci, işçi, öğretmen, devlet memuru, sanatçı, ve ev hanımı, kim olursa olsun, amacı Tanrı'nın doğruluğunu yerine getirmektir.

Kutsal Ruh içimize geldiyse bizde mutlaka esenlik olmalıdır. Esenlik Rab'bin buyruğudur, kutsalların görevidir. Kutsallar dünyanın ayartmalarını yenerek ilerlemeleri için birbirine yardım etmelidir. Hepimiz Baba'nın evine iyice varabilmemiz için birbirimize yardımcı olmalıyız (2.Korintililer 13:11).

Adanmışlık ve sunuları hafife almamak lazım. Sonsuz yaşam vaadine inanmadıkları için bunları hafife alıyorlar. Tanrı'nın egemenliğine yönelik umudu sağlamsa iman hayatının tavrı da çok değişecektir. Hizmet, Rab'bin gününü tutmak, kutsallara iyilik yapmakla ilgili neden cimrilik yapıyorlar? Tanrı'nın vaadine inanmadıkları için. 'İnanıyorum' diyebilirler ama kuşkularından dolayı cennetle ilgili tam imanı olmadığı için cimrilik yapıyorlar.

Yaşamımız sanki Rab'bin görevli yaşamı gibi kutsal bir yaşam olmalıdır. yaşamımız aracılığıyla Tanrı'nın doğruluğu yerine gelir. Yaşamımız aracılığıyla İsa yol, gerçek ve yaşam olduğunu insanlara göstermemiz lazım. Hâlâ eski yaradılışa bağlı kalmamak lazım, diriliş ve sonsuz yaşamla ilgili Rab'bin vaadine güvenmek lazım.

Rab'bin vaadine güvenmeyip Rab'bin sözünü reddedenler ilerde Tanrı'nın çocuklarının girecekleri kutsal kente giremeyecekler (Vahiy 22:19). Rab 'Evet, tez geliyorum!'(Vahiy 22:20) diye söyledi. Rab bizi hayal kırıklığına uğratmayacaktır. İlerde O'nunla karşılaşacağımız günü şimdiden itibaren iyice hazırlamamız lazım. O gün pişman olmamak için iman ve umutla harika ve kutsal ve gerçek bir şekilde iman hayatımızı sürdürmeliyiz.